

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΣΛΙΔΗΣ Ο ΕΝ ΔΡΑΜΑ

(Πηγή: Συναθλούντες)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 4 Νοεμβρίου παιδιά, η αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη ενός αγίου που έζησε λίγα χρόνια πριν από εμάς. Πρόκειται για τον Άγιο Γεώργιο (Καρσλίδη) τον νέο ομολογητή. Ο Άγιος Γεώργιος ξεκίνησε από τον Πόντο και κατέληξε στη Δράμα. Από μικρό παιδί έζησε την φτώχεια, την ορφάνια, την προσφυγιά, τους διωγμούς για την πίστη του και τον πόνο από τις συνεχείς αρρώστιες και τις φοβερές ταλαιπωρίες. Παρά τις απίστευτες ταλαιπωρίες που πέρασε, η πρόνοια του Θεού ποτέ δεν τον εγκατέλειψε! Με θαυμαστούς τρόπους πάντοτε η αγάπη του Θεού τον φρόντιζε, τον προστάτευε και τον έσωζε από ποικίλους κινδύνους. Αξίζει λοιπόν να γνωρίσουμε αυτόν τον άγιο, που έζησε μια ζωή γεμάτη περιπέτειες!

ΔΙΗΓΗΣΗ

Γεννήθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα, το 1901, στην Αργυρούπολη του μαρτυρικού Πόντου. Το βαπτιστικό του όνομα ήταν Αθανάσιος. Πολύ νωρίς έμεινε ορφανός και από τους δύο γονείς κι έτσι ανέλαβε την ανατροφή του η πιστή και ευσεβής γιαγιά του. Αυτή τον έμαθε να προσεύχεται, να πηγαίνει στην Εκκλησία και γενικά ν' αγαπά με όλη του την ψυχή τον Θεό. Μία από τις καλύτερες αναμνήσεις των παιδικών του χρόνων ήταν το προσκύνημα που έκανε μαζί της στην ιερά Μονή της Παναγίας Σουμελά, το ιστορικό μοναστήρι του Πόντου με την γνωστή θαυματουργή εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου. Η καλή γιαγιά του είχε μεγάλη ευλάβεια στη Μητέρα του Θεού, γι' αυτό και πριν φύγει από τον κόσμο, χάρισε στον μικρό εγγονό της μια μικρή εικόνα της Παναγίας την οποία ο ίδιος πάντοτε φορούσε ως πολύτιμο φυλαχτό.

Μετά τον θάνατο της γιαγιάς του αλλά και της μικρής αδελφής του που είχε προσβληθεί από βαριά αρρώστια, ο Αθανάσιος έμεινε μόνος με τον παππού του. Είχε κι έναν μεγαλύτερο αδελφό, ο οποίος όμως είχε δημιουργήσει δική του οικογένεια. Μεταφέρθηκαν στο Ερζερούμ, την αρχαία Θεοδοσιούπολη και κατόπιν στο Χαντίκ, μία πόλη της Γεωργίας. Δυστυχώς όμως ο αδελφός του δεν του φερόταν καθόλου καλά. Τον έβαζε να εργάζεται σε βαριές εργασίες και απαιτούσε να του στέλνει όλα τα χρήματα που έβγαζε. Ήταν τόσο μεγάλη η κακομεταχείριση απέναντί του ώστε αφού πέθανε κι ο παππούς του, αναγκάστηκε να φύγει από το σπίτι. Νέες περιπέτειες άρχιζαν για το πονεμένο και ταλαιπωρημένο αυτό παιδί.

Μόνος και απροστάτευτος πια, περπατούσε ατελείωτες ώρες στους δύσβατους δρόμους και τα μονοπάτια του Καυκάσου. Ήταν χειμώνας και το κρύο τσουχτερό. Κάποια νύχτα που έριχνε πυκνό χιόνι, στάθηκε σε μια σπηλιά για να κοιμηθεί. Όταν ξύπνησε, το χιόνι είχε καλύψει τα πάντα και είχε φράξει την είσοδο της σπηλιάς. Αν έμενε εκεί κλεισμένος, κινδύνευε να πεθάνει από την πείνα και την παγωνιά. Άρχισε να κλαίει και να προσεύχεται. Ξάφνου... άκουσε κάτι φωνές. Προσπάθησε να βγάλει το αδύναμο χέρι του έξω από το χιόνι. Το είδαν οι περαστικοί αγωγιάτες και σταμάτησαν. Έμειναν έκπληκτοι όταν ανακάλυψαν το μικρό παιδί. Αμέσως το πήραν μαζί τους και το οδήγησαν στο κοντινότερο σπίτι όπου θα έβρισκε ζεστασιά και φροντίδα.

Πράγματι, στο σπίτι που φιλοξένησαν τον μικρό Αθανάσιο, του φέρθηκαν με πολλή στοργή και αγάπη. Μάλιστα επειδή τον συμπάθησαν, του πρότειναν να παραμείνει και να εργάζεται ως τσοπάνος στα ζωντανά τους. Η οικογένεια αυτή ήταν τουρκική, ωστόσο δεν ήταν τυχαίο το ότι ο Θεός οδήγησε εκεί τα βήματα του μικρού χριστιανόπουλου...

Μια μέρα, συνέβη το εξής θαυμαστό γεγονός: Καθώς ο Αθανάσιος φύλαγε τα ζώα στο βουνό, κάποια στιγμή παρουσιάστηκαν μπροστά του τρεις ιερωμένοι και άρχισαν να ψέλνουν. Μα τί υπέροχη ψαλμωδία ήταν αυτή! Δεν ήθελε να τους αποχωριστεί. Όταν όμως πήγε να τους ακολουθήσει, αυτοί έγιναν άφαντοι... Στενοχωρήθηκε που τους έχασε ο μικρός τσοπάνος και γύρισε στο σπίτι κλαίγοντας. Τρόμαξε ο Τούρκος. Τον ρώτησε με αγωνία τί είχε συμβεί. Ο μικρός του τα διηγήθηκε όλα με λεπτομέρειες. Γυρίζει τότε ο Τούρκος και τον ρωτάει:

- Αν τους δεις, θα τους γνωρίσεις;
- Δεν ξέρω, απάντησε.
- Έλα μαζί μου, αλλά μην πεις σε κανέναν γι' αυτά που θα δεις.

Τον οδήγησε από το ένα δωμάτιο στο άλλο, ύστερα σήκωσε μία καταπακτή και κατέβηκαν μία σκάλα. Άναψε ένα λυχνάρι και μεμιάς φωτίστηκε μια ολόκληρη εκκλησιά! Ο Τούρκος κι η οικογένειά του ήταν κρυπτοχριστιανοί! Τώρα εξηγείται γιατί η πρόνοια του Θεού οδήγησε εκεί τα βήματά του...

Ο μικρός Αθανάσιος έμεινε αποσβολωμένος να κοιτάζει ολόγυρα άλλες μικρές κι άλλες πιο μεγάλες εικόνες.

- Αυτοί είναι!... φώναξε έξαφνα κι έτρεξε προς την εικόνα των Τριών Ιεραρχών.

Συγκινήθηκε ο Τούρκος χριστιανός. Κατάλαβε ότι το παιδί αυτό ήταν ευλογημένο από τον Θεό και σ' Εκείνον θ' αφιέρωνε τη ζωή του. Ήταν φανερό ότι ο Αθανάσιος δεν θα έμενε για

πολύ εκεί. Πράγματι, αργότερα με άλλη θαυμαστή επέμβαση του αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου οδηγήθηκε στην Τιφλίδα της Γεωργίας. Εκεί γνώρισε έναν καλό πνευματικό και του διηγήθηκε όλη τη βασανισμένη ζωή του. Ήταν τότε μόλις 9 ετών. Ο καλός ιερέας συγκλονίστηκε από την ιστορία του μικρού χριστιανού και τον κράτησε κοντά του. Τον έβαλε να διακονεί στην Εκκλησία και παράλληλα τον έστειλε στο Μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής, ένα από τα μεγαλύτερα προσκυνήματα της περιοχής, όπου έμαθε γράμματα. Όταν ενηλικιώθηκε, στις 20 Ιουλίου 1919, έγινε μοναχός με το όνομα Συμεών. Κατά την ιερή ώρα της μοναχικής κουράς του οι καμπάνες της Μονής χτύπησαν από μόνες τους. Και θεωρήθηκε αυτό το γεγονός σημάδι της ευνοίας του Θεού προς τον πιστό δούλο Του...

Βέβαια οι περιπέτειές του συνεχίστηκαν. Πάντοτε όμως ο Κύριος Τον προστάτευε. Τον καιρό που ο μοναχός Συμεών βρισκόταν στη Γεωργία, το άθεο σοβιετικό καθεστώς εξαπέλυσε φοβερούς διωγμούς εναντίον των χριστιανών. Το Μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής λεηλατήθηκε και οι μοναχοί συνελήφθησαν. Τούς έριξαν στη φυλακή κάτω από άθλιες συνθήκες. Ανάμεσά τους κι ο μοναχός Συμεών ο οποίος ύστερα από διάφορα βασανιστήρια, καταδικάστηκε σε θάνατο και οδηγήθηκε στο εκτελεστικό απόσπασμα. Την ώρα της εκτέλεσης όμως έγινε ένα συγκλονιστικό θαύμα: Η σφαίρα χτύπησε στο μεταλλικό περίβλημα της εικόνας της Παναγίας που φορούσε, ενώ άλλες δύο σφαίρες πέρασαν επιφανειακά από το λαιμό και το πόδι του! Ο Άγιος σώθηκε θαυματουργικά και αφέθηκε ελεύθερος, διότι υπήρχε νόμος που έλεγε: «Να αθώνεται κάθε κατάδικος που δέχεται τρεις σφαίρες όχι θανάσιμες»!

Λίγα χρόνια αργότερα (1925) χειροτονήθηκε ιερέας και πήρε το όνομα Γεώργιος. Με το όνομα αυτό θα δοξάσει τον Θεό τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του. Ο Άγιος π. Γεώργιος ήταν για όλους τους ανθρώπους φως, δύναμη και παρηγοριά.

Το 1929 με την βοήθεια κάποιων ευλαβών χριστιανών έφυγε για την Ελλάδα και εγκαταστάθηκε στην περιοχή της Δράμας. Έχτισε την ιερά Μονή Αναλήψεως στο χωριό Σίψα (σήμερα Ταξιάρχες) κι εκεί λειτουργούσε, κήρυττε και εξομολογούσε. Είχε προορατικό χάρισμα και πλήθος κόσμου ερχόταν κοντά του απ' όλη τη Μακεδονία και τη Θράκη, για να τον συμβουλευτούν και να πάρουν την ευχή του. Ωστόσο το φιλάσθενο και ταλαιπωρημένο από τις κακουχίες σώμα του δεν άντεξε, και σε ηλικία 58 ετών ο πατήρ Γεώργιος Καρσιλίδης, γαλήνιος και ειρηνικός, άφησε την ψυχή του να πετάξει για τον ουρανό. Ήταν 4 Νοεμβρίου 1959.

Η μνήμη του Αγίου Γεωργίου του νέου Ομολογητού τιμάται κάθε χρόνο την ημέρα αυτή με ιδιαίτερη λαμπρότητα, ενώ αναρίθμητα είναι τα θαύματα που επιτελεί ο Άγιος σε όσους τον επικαλούνται.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

1. Γεμάτη περιπέτειες η ζωή του Αγίου Γεωργίου του Καρσλίδη... Πόσα θαύματα όμως έζησε αυτός ο άνθρωπος του Θεού από μικρό παιδί! Θυμάστε μερικά θαύματα που σάς έκαναν εντύπωση; (...)

Το γεγονός ότι τον ανακάλυψαν στην αποκλεισμένη από το χιόνι σπηλιά, το ότι τον ανέλαβε υπό την προστασία της μια οικογένεια κρυπτοχριστιανών, το πως οδηγήθηκε στον ιερέα της Τιφλίδας, η θαυμαστή διάσωσή του τότε που ήταν να τον εκτελέσουν, κ.ά.

2. Άραγε ήταν τυχαία όλα αυτά τα γεγονότα; Ποιος κρύβεται πίσω από όλα αυτά; (...)

Ο Φιλάνθρωπος Θεός, ο Οποίος με στοργή και αγάπη μάς παρακολουθεί και μας προστατεύει. Ποτέ δεν κλείνει μάτι ο Θεός! «Ου νυστάξει ουδὲ υπνώσει ο φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ» (Ψαλ. 120, 4). Ποτέ δεν τραβάει τη ματιά Του από τα πλάσματά Του και ιδιαίτερα από τον αγαπημένο Του άνθρωπο. «Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν» (Ψαλ. 33, 16). Ο Θεός - Πατέρας μας ακούει τις προσευχές μας. Κι απαντάει και με θαύματα ακόμη: Θεραπείες από αρρώστιες, βροχή ύστερα από λιτανεία, λύση απροσδόκητη σε διάφορα προβλήματα... Μεγάλα τα θαύματα της θείας Πρόνοιας στη ζωή μας. Το ομολογούν όσοι έζησαν παρόμοια θαύματα (διάσωση από σεισμούς, από τροχαία και άλλα ατυχήματα και δυσάρεστα): «Ο Θεός μ' έσωσε!» «Θαύμα της θείας Πρόνοιας»!

3. Είναι πολύ σημαντικό να σκεφτόμαστε ότι ο Θεός φροντίζει για εμάς και να εμπιστευόμαστε την Πρόνοιά Του. Γιατί είναι σημαντικό αυτό; (...)

- Διώχνει το άγχος από την ψυχή μας και μάς σπλίζει με θάρρος και δύναμη.
- Δεν τα χάνουμε στις δυσκολίες. Γνωρίζουμε ότι αγρυπνά για μάς ο Θεός!
- Αντιμετωπίζουμε τα δυσάρεστα με ειρήνη στην ψυχή. Ο Θεός είναι παρών και θα βγάλει από αυτά καλό!
- Μας γεμίζει με χαρά και ελπίδα, διότι είμαστε παιδιά του Θεού - Πατέρα.

Άρα λοιπόν η πίστη στην Πρόνοια του Θεού είναι ανεξάντλητη πηγή ελπίδας, θάρρους, παρηγορίας και δύναμης! Ο Κύριός μας, παιδιά, στην επί του Όρους Ομιλία μας είπε: Μη μεριμνάτε. Δηλαδή μην ανησυχείτε, στενοχωρείστε και αγωνιάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε, ούτε για το τι θα φορέσετε. Ο Θεός που σας έδωσε το σπουδαιότερο, που είναι η ζωή και το σώμα, δεν θα σας δώσει και το κατώτερο, που είναι η τροφή και το ένδυμα; Για κοιτάξτε τα πτηνά του ουρανού! Ούτε σπέρνουν, ούτε θερίζουν. Ούτε μαζεύουν σε αποθήκες.

Και όμως ο Ουράνιος Πατέρας τα τρέφει!... Παρατηρήστε και τα αγριολούλουδα!... Ούτε ο ξακουστός βασιλιάς Σολομών σε όλη του τη δόξα δεν ντύθηκε ποτέ σαν ένα από αυτά! Αφού λοιπόν για τα πουλιά και τα ανθάκια του αγρού φροντίζει τόσο ο Θεός, δεν θα φροντίσει για εσάς τα παιδιά Του;...

Σήμερα γνωρίσαμε έναν μεγάλο σύγχρονο Άγιο και ομολογητή. Τον Άγιο Γεώργιο Καρσλίδη. Πόσο μεγάλη ευλογία να έχουμε έναν Άγιο που έζησε μόλις λίγα χρόνια πριν από εμάς! Όποιος βρεθεί στη Δράμα ας μην παραλείψει να πάει να προσκυνήσει τον τάφο του και το χαριτόβρυτο ιερό λείψανό Του που βρίσκεται στην Ιερά Μονή Αναλήψεως. Κι όλοι μας ας ζητάμε τις πρεσβείες Του διότι είναι πολλά τα θαύματα που επιτελεί. Και ακόμα, ας μην ξεχνάμε το μήνυμα ελπίδας που μας έστειλε με την πολυτάραχη ζωή του: Στις δυσκολίες της ζωής ακολουθήστε το δρόμο της πίστης και της υπομονής και να είστε βέβαιοι ότι η αγάπη και η πρόνοια του Θεού δεν θα σας εγκαταλείψει!

Ο Θεός προστατεύει τους πιστούς δούλους Του!